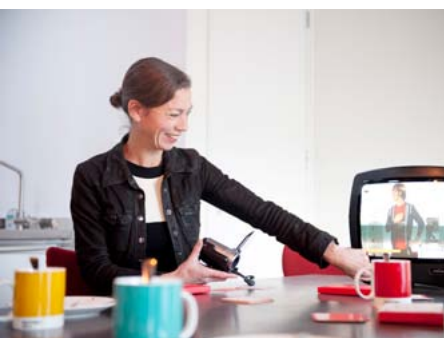

“Zeg maar zo min mogelijk;” leren presenteren als bedrijfsuitje

Februari 2012 Tekst Livonne Rommers opmaak & fotografie www.studiobraaf.nl

Op maandag ochtend ontvangt Anne Spies een klein groepje fotografen en grafisch ontwerpers van Studio Braaf bij Spies&Spreken. In de oude glasfabriek staat de koffie en de cheesecake al klaar om het begin van een gezellig en leerzaam bedrijfsuitje te markeren. De kennismakingsronde zet meteen de toon. Met de vraag, “waar staat je wieg?” maakt Anne een van de belangrijkste doelstellingen van de workshop duidelijk: dichter bij jezelf komen in het presenteren.

Anne zet deze persoonlijke opdracht doelbewust in omdat mensen het vaak leuk vinden over zichzelf te praten en er weinig over na moeten denken. Op die manier richt de workshop zich onmiddellijk op hoe er gesproken wordt. De volgende oefening, de ‘pitchronde,’ zet deze persoonlijke lijn door. Deelnemers vertellen simpelweg wie ze zijn, wat ze doen en waar ze werken.

Toch blijkt de oefening niet ‘simpel’ te zijn. Ook al kennen de deelnemers elkaar goed en heerst er een veilige en bemoedigende sfeer, het idee dat er voor een groep gesproken moet worden is toch spannend. Die spanning heeft invloed op bijvoorbeeld het spreektempo of de lichaamshouding; de boodschap komt dan minder duidelijk aan of de aandacht van luisteraars verslapt.

Enthousiast en zeer vakkundig geeft Anne haar tips en feedback mee aan de deelnemers. Zo benadrukt zij het belang van een goede voorbereiding. Weten wat te zeggen is daar een onderdeel van, maar evenzo belangrijk is hoe je met omgevingsfactoren omgaat. Zorg, bijvoorbeeld, eerst dat een stoel uit de weg is voordat je gaat staan en spreken; of neem eerst de tijd om een microfoon goed af te stellen voordat je begint. Ook kan de kledingkeuze een stimulerend effect hebben op de presentatie: het ‘powerpakje’ geeft de spreker snel een boost aan zelfvertrouwen.

Na een goede voorbereiding kan het spreken beginnen. Anne’s advies is helder en overzichtelijk. Met behulp van eenvoudige woordenparen zet ze deelnemers aan tot het verbeteren van hun spreekgedrag: kijk&zwijg en praat&punt. Het strategische gebruik van pauzes en stiltes drijft Anne’s visie op spreken en presenteren. In haar workshop ligt de nadruk dan ook vooral op het niet spreken, omdat dat de momenten zijn waarop luisteraars wat je zegt in alle rust kunnen verwerken. Daarnaast is het advies: “zeg maar zo min mogelijk.” Stiltes geven rust en weinig woorden bevorderen een overzichtelijke overdracht van de boodschap.

Anne’s werkwijze is helder en overzichtelijk, soms confronterend, maar altijd zeer opbouwend. Het effect is onmiddellijk zichtbaar en de deelnemers waarderen de oefening en de directe feedback die de workshop ze biedt. Daarnaast leren de deelnemers niet alleen elkaar beter kennen, maar komen ze ook dichter bij zichzelf. Ze komen erachter wat wel en niet voor ze werkt en krijgen handvatten aangereikt die ze helpen zichzelf beter te laten zien en horen. Maar bovenal is de workshop een leuke en gezellige manier om met elkaar te werken aan presentatievaardigheden.